

Qua quidem re factum est, ut & malos eorum vitium ostendentes malè affecterimus, & bonos eorum virtutem declarantes quasi beatos, admirandos, imitandoque voluerimus. Sicque & quomodo futuræ calamitates evitarem, bonisque instantibus fruere, adiuvenimus. Proinde & imminentes difficultates effugimus, & absentes vtilitates comparauimus. Nam veluti vita, quæ nulli mœrori subiacet, eligenda, ita prudens est oratio deligenda. Neque id te prætereat oportebit, quòd hominum plurimis, aliis quidem lex ipsa, aliis verò tua tum vita, tum oratio exemplo datur. Ut cunctis igitur, tum Græcis, tum Barbaris antecellas, omni tibi studio annitendum est: quòd iam iij, qui veterantur in his exemplis, ita horum imitationem per virtutis elementa pulchrè effingant, vt haud sibi deteriora consulant, sed eius te participes fieri & cupiant, & exoptent. Rerum est præterea humanarum augustissimum, consultatione vti. Quare nec in superuacaneis & vulgaribus rebus studium tibi terendum est, sed pro virili potius parte elaborandum, vt ipsam bellè consultantis artem & perdiscas, & reneas. Quis enim sanæ mentis dubitarit, si quis inconsultò quid egerit, amentia quidem: sin autem ratione duce, sapientia signum esse? Intueri etiam licet eos omnes, qui optima inter Græcos Republica videntur, oratione prius, quàm rebus, conuenire. Itemque apud eos, qui inter Barbaros dignitate præstant, orationem rebus antefere: quippe qui probè norint eam, quæ ratione, orationeque perspectio vtilitatis, cognitioque fit, esse quandam salutis arcem, & eiusmodi certè arcem, quæ non manu facta, verùm & inexpugnabilis quidem sit, in primisque secura opinanda. Sed vereor hac de re pluribus ad te scribere, ne fortassis ostentare me ipsum videar, hisce præsertim in rebus, quæ probatione non indigent, sed planè patent, & in pròptis sunt omnibus. Quam obrem hæc omnia misis faciens, illa dixerim solùm de quibus in omniem vitam dicendum est, hoc vnum esse quo cæteris animalibus præstantur, vt præclarum quoddam ab immortalibus Deo adepti videamus. Nam si quidem & cupiditate & ira & aliis huiuscemodi affectionibus vtuntur etiam reliqua quæque animalia, oratione autem homo duntaxat, absurdum profecòd maximè omnium cedat, si qua vna re bestiis antecellimus,

A δια τούτου κ̄ χακοὶς τῶν ἀνθρώπων κληθεὶς ἐπιφασίαν τας ἐκκολάσασθαι, κ̄ τῶν ἀγαθῶν δὴ λώσονται ἀνθρώποι ἀρετῶν ἐξήλωσασθαι. ἔτι κ̄ τῶν μεγάλων κερδῶν δὴ τοῦ ἐπιπέδου δὴ κερδῶν, κ̄ τῶν ὑποαρχόντων ἀγαθῶν ὄνησι κερδῶν. κ̄ δια τούτου καὶ τὰς ὀρθοῦσας διερχομείας ἐφύρνωμεν, κ̄ τὰς μὴ κερσοῦσας ἡμῖν ἀφελείας ἐπορεύσασθαι. ὡς ἄρα γὰρ βίος ὄνησι, ἀρετῶν, ἔτι λόγος σωτηρίας ἀγαθῶν. εἰ δὲ μὴ εἶσε δὴ ἡσῆ, ὅτι παραδείγματα τὰ ἐστὶ τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων, τοῖς μὲν ὁ νόμος, τοῖς ὅ σὸς βίος κ̄ λόγος. ὁ πῶς δὲ διαφέροσιν ἡς πάντων Ἑλλήνων κ̄ βαρβαρίων, πᾶσιν ὄνησι σου σουδῶν ποιητέον, ἵνα τὸ ἐπὶ τούτων δευταμίμησι οἱ ἀπὸ ταῦτα διατρέδουτες, τοῖς τῶν ἀρετῶν σοι κληθεὶς καλλιγερὰ μὲν μὲν ἀπὸ ἀρετῶν φαύλα σφασ ἀποῦσιν, δὴ τὰ τῶν ἀρετῶν μετέχον ὅτι οὐκ ἔστιν. ἔτι τὸ ἐκλεδίδουσι, τῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὄνησι τῶν ὄνησι, ὡς ἐκ εἰς τὰ παρέρρα κ̄ μὴ εἰς ἄλλια τῶν σουδῶν ὄνησι σου κερσοῦσασθαι, δὴ τὰ τῶν μὴ ἔστιν πολὺν ἀντιπῶν τῶν κληθεὶς βουλιθῶν, δὴ τῶν μαρτῶν βουλιθῶν. τίς γὰρ δὴ ποτ᾽ αἰ ἀμφισβητήσῃ τῶν τοῦ ἐπὶ ἔχοντων, ὅτι τὸ μὲν κερσοῦσασθαι τῶν βουλιθῶν, σημαῖον ὄνησι αἰείας τὸ ὅ κτὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν λόγους, σωτῶν τῶν τῶν ὑπο ἀεινοῦ παραγελδῶνται, παιδείας, ἰδέιν δὲ ὄνησι πάντας τῶν ἀρετῶν Ἑλλήνων πολιτευομένων, λόγος κερσοῦσιν ἢ τοῖς ἔργοις συζητοῦσασθαι. πῶς ὅ τῶν τοῖς, καὶ τῶν μέγασον ἀξίωμα τῶν βαρβαρίων ἔχοντας, τοῦ τῶν κερσοῦσασθαι τῶν κερσοῦσασθαι, ἰδῶστας κληθεὶς, ὡς ἀκέρσοις ὄνησι σωτηρίας, ἢ δια τῶν λόγους γινούσθαι τῶν συμφέροντος σωτηρίας. ταῦτῶν δὴ τῶν κληθεὶς οἰκίτω, τοῦ τῶν ἐπὶ οἰκοδομημάτων ἀσφῶν κερσοῦσασθαι ἔτι νομιστέον. δὴ τὰ γὰρ οὐκ ἔστι πλείω γραφήν, μή ποτε καλλιπῶς ἐδῶν ὄνησι ἀπὸ ἀκέρσοις γινώσκουσιν, ὡς οὐκ ὀμολογοῦσασθαι, τίς τῶν ἀφῶσιν. δὴ ὡς ἀφῶσιν, ἐκείνα μόνον εἰπὼν, ἀπὸ τῶν ἔστι ἔστι λέγειν εἰς ἀπαντα τὸν βίον, ὅτι πᾶσι ὄνησι τῶν ἀφῶσιν ἔστι λῶσασθαι ζῶσιν. τῶν ἐπὶ κ̄ ἡμῶς διαφέροσιν τῶν λῶσασθαι ἔστι ἀφῶσιν ἀφῶσιν, οἱ μέγαστος πῶς ὑπο τῶν δειμονίου τῶν κληθεὶς ὄνησι μὲν ὡς γὰρ καὶ συμμῶν κ̄ τοῖς τοιοῦτοις, κληθεὶς κ̄ τὰ λοιπὰ ζῶσασθαι, λόγος ὅ οὐδὲν τῶν λῶσασθαι, κληθεὶς τῶν ἀφῶσιν ἀφῶσιν αἰ εἰν πῶντων, εἰ τοῦ τῶν μόνον τῶν λῶσασθαι ζῶσιν δειμονίους ἐδῶντες, τὸ ἀφῶ-

ἀφῶσιν ἀφῶσιν αἰ εἰν πῶντων, εἰ τοῦ τῶν μόνον τῶν λῶσασθαι ζῶσιν δειμονίους ἐδῶντες, τὸ ἀφῶ-